

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 319/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз.	1
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 319/02	Цело C-40/17: Решение на Съда (втори състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV (Преюдициално запитване — Защита на физическите лица при обработването на лични данни — Директива 95/46/ЕО — Член 2, буква г) — Понятието „администратор“ — Оператор на уебсайт, интегрирал в него социална приставка, която дава възможност лични данни на посетителя на този сайт да бъдат разкривани на доставчика на тази приставка — Член 7, буква е) — Законсъобразност на обработването на данни — Вземане предвид на интересите на оператора на уебсайта или на тези на доставчика на социалната приставка — Член 2, буква з) и член 7, буква а) — Съгласие на съответното физическо лице — Член 10 — Информирание на съответното физическо лице — Национална правна уредба, съгласно която сдруженията за защита на интересите на потребителите притежават активна процесуална легитимация)	2
---------------	--	---

2019/C 319/03	<p>Дело C-411/17: Решение на Съда (голям състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle — Белгия) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres („Преюдициално запитване — Околна среда — Конвенция от Еспо — Конвенция от Орхус — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Директива 92/43/ЕИО — Член 6, параграф 3 — Понятие „проект“ — Оценка на въздействието върху съответната територия — Член 6, параграф 4 — Понятие „императивни причини от приоритетен обществен интерес“ — Опазване на дивите птици — Директива 2009/147/ЕО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Директива 2011/92/ЕС — Член 1, параграф 2, буква а) — Понятие „проект“ — Член 2, параграф 1 — Член 4, параграф 1 — Оценка на въздействието върху околната среда — Член 2, параграф 4 — Освобождаване от оценка — Постепенно изоставяне на ядрената енергия — Национално законодателство, което предвижда, от една страна, възобновяването за период от близо десет години на първоначално определената от националния законодател дата за извеждането от експлоатация на тази централа и преустановяването на дейността ѝ, и от друга страна, до отлагането пак с десет години на първоначално предвидения от същия законодател срок за извеждането от експлоатация и спирането на промишленото производство на електроенергия от действаща централа — Липса на оценка на въздействието върху околната среда).....</p>	3
2019/C 319/04	<p>Дело C-469/17: Решение на Съда (голям състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 2, буква а) — Право на възпроизвеждане — Член 3, параграф 1 — Публично разгласяване — Член 5, параграфи 2 и 3 — Изключения и ограничения — Обхват — Харта на основните права на Европейския съюз).....</p>	5
2019/C 319/05	<p>Дело C-476/17: Решение на Съда (голям състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben (Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Изготвяне на извадка (sampling) — Член 2, буква в) — Продуцент на звукозаписи — Право на възпроизвеждане — „Частично“ възпроизвеждане — Член 5, параграфи 2 и 3 — Изключения и ограничения — Обхват — Член 5, параграф 3, буква г) — Цитати — Директива 2006/115/ЕО — Член 9, параграф 1, буква б) — Право на разпространение — Основни права — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 13 — Свобода на изкуствата).....</p>	6
2019/C 319/06	<p>Дело C-516/17: Решение на Съда (голям състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Spiegel Online GmbH/Volker Beck (Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 5, параграф 3 — Изключения и ограничения — Обхват — Член 5, параграф 3, букви в) и г) — Съобщаване на актуални събития — Цитати — Използване на хипервръзки — Законно предоставяне на разположение на публиката — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 11 — Свобода на изразяване на мнение и свобода на информация).....</p>	7
2019/C 319/07	<p>Дело C-556/17: Решение на Съда (голям състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Alekszj Torubarov/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Преюдициално запитване — Обща политика в областта на убежището и субсидиарната закрила — Общи процедури за предоставяне на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 46, параграф 3 — Цялостно и ex nunc разглеждане — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на ефективни правни средства за защита — Обхват на правомощията на първоинстанционния съд — Липса на правомощие за изменение — Отказ на компетентния административен или квазисъдебен орган да се съобрази с решение на този съд).....</p>	8
2019/C 319/08	<p>Дело C-589/17: Решение на Съда (втори състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Испания) — Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (Преюдициално запитване — Внос на текстилни стоки с неправилно деклариран произход от Ямайка — Последващо събиране на вносни мита — Искане за опрощаване на митата — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Митнически кодекс на Общността — Член 220, параграф 2, буква б) и член 239 — Решение на Европейската комисия за отхвърляне в един особен случай — Валидност).....</p>	9

2019/C 319/09	Дело C-620/17: Решение на Съда (четвърти състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Székesfehérvári Törvényszék — Унгария) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Процедури за преразглеждане — Директива 89/665/ЕИО — Директива 92/13/ЕИО — Право на ефективна съдебна защита — Принципи на ефективност и равностойност — Искания за отмяна на влезли в сила съдебни решения, които нарушават правото на Съюза — Отговорност на държавите членки при нарушаване на правото на Съюза от националните съдилища — Определяне на вредата, за която може да се получи обезщетение)	10
2019/C 319/10	Дело C-654/17 P: Решение на Съда (пети състав) от 29 юли 2019 г. — Bayerische Motoren Werke AG/Европейска комисия, Freistaat Sachsen (Обжалване — Държавни помощи — Регионални инвестиционни помощи — Помощ за голям инвестиционен проект — Помощ, частично несъвместима с вътрешния пазар — Член 107, параграф 3 ДФЕС — Необходимост от помощта — Член 108, параграф 3 ДФЕС — Регламент (ЕО) № 800/2008 — Помощ, която надхвърля прага за индивидуално уведомяване — Уведомяване — Обхват на груповото освобождаване — Насрещна жалба — Допускане на встъпване пред Общия съд на Европейския съюз — Допустимост)	11
2019/C 319/11	Дело C-659/17: Решение на Съда (втори състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Помощи за заетостта — Освобождаване от осигурителни вноски, свързани с договори за обучение и работа — Решение 2000/128/ЕО — Помощи, отпускани от Италия за стимулиране на заетостта — Помощи, които са частично несъвместими с вътрешния пазар — Приложимост на Решение 2000/128/ЕО за предприятие, което извършва изключително услуги за местен обществен транспорт, възложени му пряко от община — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за нарушение на конкуренцията — Понятие за засягане на търговията между държавите членки)	12
2019/C 319/12	Дело C-680/17: Решение на Съда (първи състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Нидерландия) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Визов кодекс на Общността — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Член 5 — Държава членка, компетентна за разглеждането на заявление за издаване на виза и вземането на решение по него — Член 8 — Договореност за представителство — Член 32, параграф 3 — Жалба срещу решение за отказ за издаване на виза — Държава членка, която е компетентна да се произнесе по жалбата в случай на договореност за представителство — Лица, които имат право да подават жалба)	13
2019/C 319/13	Дело C-38/18: Решение на Съда (първи състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Bari — Италия) — Наказателно производство срещу Massimo Gambino, Shpetim Hyka (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/29/ЕС — Минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления — Членове 16 и 18 — Разпит на пострадалото лице от първоинстанционен наказателен състав — Промяна в съдебния състав — Нов разпит на пострадалото лице по искане на една от страните по делото — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 47 и 48 — Право на справедлив съдебен процес и право на защита — Принцип на непосредственост — Обхват — Право на пострадалото лице на защита в хода на наказателното производство)	14
2019/C 319/14	Дело C-124/18 P: Решение на Съда (десети състав) от 29 юли 2019 г. — Red Bull GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o. (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 4 и член 7, параграф 1, буква а) — Абсолютно основание за отказ — Производство за обявяване на недействителност — Съчетание от два цвята като такива — Липса на систематично подреждане, свързано с цветовете по предварително определен и еднообразен начин)	14
2019/C 319/15	Дело C-209/18: Решение на Съда (четвърти състав) от 29 юли 2019 г. — Европейска комисия/Република Австрия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на Директива 2006/123/ЕО и на членове 49 и 56 ДФЕС — Ограничения и изисквания относно местоположението на седалището, правноорганизационната форма, капиталовото участие и мултидисциплинарните дейности на дружествата на строителни инженери, представители по индустриална собственост и ветеринарни лекари)	15

2019/C 319/16	Дело C-354/18: Решение на Съда (осми състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Bacău — Румъния) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Въздушен транспорт — Отказан достъп на борда — Понятия „обезщетение“ и „допълнително обезщетение“ — Вид подлежаща на обезщетяване вреда — Имуществени или неимуществени вреди — Приспадане — Допълнително обезщетение — Помощ — Предоставяна на пътниците информация).....	16
2019/C 319/17	Дело C-359/18 P: Решение на Съда (осми състав) от 29 юли 2019 г. — Европейска агенция по лекарствата/Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Европейска комисия (Обжалване — Регламент (ЕО) № 141/2000 — Лекарствени продукти сираци — Член 5 — Заявление за обозначаване на лекарствен продукт като „лекарствен продукт сирак“ — Валидиране — Наличие на по-ранно разрешение за пускане на пазара (РПП) за същия лекарствен продукт)	17
2019/C 319/18	Дело C-388/18: Решение на Съда (десети състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt A/B (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Хармонизация на данъчните законодателства — Директива 2006/112/ЕО — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Член 288, първа алинея, точка 1 и член 315 — Специален режим за малките предприятия — Специален режим за данъчнозадължените дилъри — Данъчнозадължен дилър, за когото е приложим режимът за облагане на маржа на печалбата — Годишен оборот, с оглед на който се определя приложимостта на специалния режим за малки предприятия — Марж на печалбата или получени суми).....	17
2019/C 319/19	Дело C-436/18 P: Решение на Съда (десети състав) от 29 юли 2019 г. — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd/Европейска комисия, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Обжалване — Дъмпинг — Налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на определени продукти с произход от Китай — Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1429 — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 2, параграф 7, буква а) — Нормална стойност — Определяне на основата на цената в трета страна с пазарна икономика — Избор на подходяща трета страна — Трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване — Корекции).....	18
2019/C 319/20	Дело C-451/18: Решение на Съда (шести състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Győri Ítéltőbíróság — Унгария) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V. (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Специална компетентност — Член 7, точка 2 — Деликтна или квазиделиктна отговорност — Място, където е настъпило вредоносното събитие — Място на настъпване на вредата — Иск за поправка на вредите, причинени от картел, който е обявен за противоречащ на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство) ..	19
2019/C 319/21	Дело C-481/18: Решение на Съда (шести състав) от 29 юли 2019 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2012/39/ЕС — Технически изисквания за изследването на човешки тъкани и клетки — Липса на съобщаване или на транспониране в предвидения срок)	19
2019/C 319/22	Дело C-438/18: Определение на Съда (осми състав) от 15 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обща система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, отделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки — Директива 90/434/ЕИО — Членове 4 и 11 — Директива 2009/133/ЕО — Членове 4 и 15 — Т.нар. „обратно“ вливане — Система на данъчно облагане, съгласно която при т.нар. „обратно“ вливане разходите, извършени от дружеството майка по договорен от него заем за закупуване на акциите на приемашото го дъщерно дружество и подлежащи на приспадане от същото дружество майка, не подлежат на приспадане от дъщерното дружество).....	20
2019/C 319/23	Дело C-530/18: Определение на Съда (осми състав) от 10 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Ilfov — Румъния) — EP/FO (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Компетентност във връзка с родителската отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 15 — Прехвърляне на делото на съд на друга държава членка, който е по-подходящ за разглеждането на делото — Изключение от общото правило за компетентност на съда по обичайното местопребиване на детето — Особена връзка с друга държава членка — Критерии за определяне на съда, който е по-подходящ — Съществуване на различни правни норми — Висш интерес на детето).....	21

2019/C 319/24	Дело C-103/19: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo № 24 de Madrid (Испания), постъпило на 11 февруари 2019 г. — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid и Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT/Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid.	22
2019/C 319/25	Дело C-150/19: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Koszalinie (Полша), постъпило на 21 февруари 2019 г. — V.C. Sp. z o.o./Р.К.	23
2019/C 319/26	Дело C-396/19 Р: Жалба, подадена на 22 май 2019 г. от Европейската централна банка срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 13 март 2019 г. по дело T-730/16, Espírito Santo Financial Group/ЕЦБ	24
2019/C 319/27	Дело C-506/19 Р: Жалба, подадена на 2 юли 2019 г. от Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDLS), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd и IRISL Europe GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 8 май 2019 г. по дело T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет. .	25
2019/C 319/28	Дело C-511/19: Преюдициално запитване от Areios Pagos (Гърция), постъпило на 4 юли 2019 г. — AB/Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis	26
2019/C 319/29	Дело C-594/19 Р: Жалба, подадена на 2 август 2019 г. от Deutsche Lufthansa AG срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 17 май 2019 г. по дело T-764/15, Deutsche Lufthansa AG/Европейска комисия	28
Общ съд		
2019/C 319/30	Дело T-516/19: Жалба, подадена на 19 юли 2019 г. — VDV eTicket Service/Комисия и INEA	29
2019/C 319/31	Дело T-545/19: Жалба, подадена на 5 август 2019 г. — Global Steel Wire и др./Комисия	30
2019/C 319/32	Дело T-554/19: Жалба, подадена на 9 август 2019 г. — Испания/Комисия	31
2019/C 319/33	Дело T-558/19: Жалба, подадена на 13 август 2019 г. — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)	32

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

(2019/C 319/01)

Последна публикация

ОВ С 312, 16.9.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 305, 9.9.2019 г.

ОВ С 295, 2.9.2019 г.

ОВ С 288, 26.8.2019 г.

ОВ С 280, 19.8.2019 г.

ОВ С 270, 12.8.2019 г.

ОВ С 263, 5.8.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (втори състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV

(Дело C-40/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на физическите лица при обработването на лични данни — Директива 95/46/ЕО — Член 2, буква г) — Понятието „администратор“ — Оператор на уебсайт, интегрирал в него социална приставка, която дава възможност лични данни на посетителя на този сайт да бъдат разкривани на доставчика на тази приставка — Член 7, буква е) — Законосъобразност на обработването на данни — Вземане предвид на интересите на оператора на уебсайта или на тези на доставчика на социалната приставка — Член 2, буква з) и член 7, буква а) — Съгласие на съответното физическо лице — Член 10 — Инфорлиране на съответното физическо лице — Национална правна уредба, съгласно която сдруженията за защита на интересите на потребителите притежават активна процесуална легитимация)

(2019/C 319/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fashion ID GmbH & Co.KG

Ответник: Verbraucherzentrale NRW eV

в присъствието на: Facebook Ireland Ltd, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Диспозитив

- 1) Членове 22—24 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която позволява на сдруженията за защита на интересите на потребителите да предявяват искиове срещу предполагаемите извършители на посегателства срещу защитата на личните данни.

- 2) Оператор на уебсайт като Fashion ID GmbH & Co. KG, който интегрира в сайта си социална приставка, даваща възможност на браузъра на посетителя на този сайт да извиква съдържание, което е на доставчика на тази приставка, и за целта да предава на този доставчик лични данни на посетителя, може да се счита за администратор по смисъла на член 2, буква г) от Директива 95/46. Тази администраторска отговорност обаче е ограничена — само за операцията или набора от операции по обработване на лични данни, чиито цели и средства той действително определя, а именно събирането на въпросните данни и разкриването им чрез предаване.
- 3) В случай като разглеждания в главното производство, при който операторът на уебсайт интегрира в сайта си социална приставка, даваща възможност на браузъра на посетителя на този сайт да извиква съдържание, което е на доставчика на тази приставка, и за целта да предава на този доставчик лични данни на посетителя, е необходимо и операторът, и доставчикът да преследват с тези операции по обработване законни интереси по смисъла на член 7, буква е) от Директива 95/46, за да имат право да извършват въпросните операции.
- 4) Член 2, буква з) и член 7, буква а) от Директива 95/46 трябва да се тълкуват в смисъл, че в случай като разглеждания в главното производство, при който операторът на уебсайт интегрира в сайта си социална приставка, даваща възможност на браузъра на посетителя на този сайт да извиква съдържание, което е на доставчика на тази приставка, и за целта да предава на този доставчик лични данни на посетителя, този оператор трябва да получи визираното в тези разпоредби съгласие само за операцията или набора от операции по обработване на лични данни, чиито цели и средства той действително определя. Освен това член 10 от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че в такъв случай предвиденото в този член задължение за предоставяне на информация е в тежест и на въпросния оператор, като обаче информацията, която той дължи на съответното физическо лице, се отнася само до операцията или набора от операции по обработване на лични данни, чиито цели и средства този оператор действително определя.

(¹) ОВ С 112, 10.4.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle — Белгия) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Дело C-411/17) (¹)

(„Преюдициално запитване — Околна среда — Конвенция от Еспо — Конвенция от Орхус — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Директива 92/43/ЕИО — Член 6, параграф 3 — Понятие „проект“ — Оценка на въздействието върху съответната територия — Член 6, параграф 4 — Понятие „императивни причини от приоритетен обществен интерес“ — Опазване на дивите птици — Директива 2009/147/ЕО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Директива 2011/92/ЕС — Член 1, параграф 2, буква а) — Понятие „проект“ — Член 2, параграф 1 — Член 4, параграф 1 — Оценка на въздействието върху околната среда — Член 2, параграф 4 — Освобождаване от оценка — Постепенно изоставяне на ядрената енергия — Национално законодателство, което предвижда, от една страна, възобновяването за период от близо десет години на промишленото производство на електроенергия от спяща ядрена централа, което води до отлагането с десет години на първоначално определената от националния законодател дата за извеждането от експлоатация на тази централа и преустановяването на дейността ѝ, и от друга страна, до отлагането пак с десет години на първоначално предвидения от същия законодател срок за извеждането от експлоатация и спирането на промишленото производство на електроенергия от действаща централа — Липса на оценка на въздействието върху околната среда)

(2019/C 319/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Ответник: Conseil des ministres

в присъствието на: Electrabel SA

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 2, буква а), първо тире, член 2, параграф 1 и член 4, параграф 1 от Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда трябва да се тълкуват в смисъл, че възобновяването за период от близо десет години на промишленото производство на електроенергия от спряна ядрена централа, което води до отлагането с десет години на първоначално определената от националния законодател дата за нейното извеждане от експлоатация и преустановяване на дейността, и отлагането пак с десет години на първоначално предвидения срок от същия законодател за извеждането от експлоатация и спирането на промишленото производство на електроенергия от действаща централа — мерки, включващи дейности по модернизация на съответните централи, които могат да променят физическото състояние на обектите — представляват „проект“ по смисъла на тази директива, който по принцип и при съобразяване с проверките, които трябва да бъдат направени от запитващата юрисдикция, трябва да бъде подложен на оценка на въздействието върху околната среда, преди да бъдат приети тези мерки. Фактът, че прилагането на въпросните мерки налага последващи актове, като издаването за едната от съответните централи на ново индивидуално разрешение за производство на електроенергия за промишлени цели, не е определящ в тази насока. Дейностите, неразривно свързани с посочените мерки, също трябва да бъдат подложени на такава оценка, преди да бъдат приети същите мерки, ако — което трябва да бъде проверено от запитващата юрисдикция — на този етап тяхното естество и евентуалното им въздействие върху околната среда могат да бъдат индивидуализирани в достатъчна степен.
- 2) Член 2, параграф 4 от Директива 2011/92 трябва да се тълкува в смисъл, че разрешава държава членка да освободи проект като разглеждания по главното производство от оценка на въздействието върху околната среда, за да гарантира сигурността на снабдяването си с електроенергия, само ако тази държава членка докаже, че рискът за сигурността на това снабдяване е разумно допустим и че разглежданият проект е толкова спешен, че може да оправдае липсата на такава оценка, стига да са спазени задълженията по член 2, параграф 4, втора алинея, букви а)—в) от същата директива. Тази възможност за освобождаване обаче не засяга задълженията, наложени на съответната държава членка по силата на член 7 от цитираната директива.
- 3) Член 1, параграф 4 от Директива 2011/92 трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба като разглежданата по главното производство не представлява специален акт на националното законодателство по смисъла на тази разпоредба, който по силата на последната разпоредба е изключен от приложното поле на тази директива.
- 4) Член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна трябва да се тълкува в смисъл, че мерки като разглежданите по главното производство, заедно с дейностите по модернизация и привеждане в съответствие с настоящите стандарти за сигурност, представляват проект, който подлежи на подходяща оценка на въздействието му върху съответните защитени територии. Тези мерки трябва да бъдат подложени на такава оценка, преди да бъдат приети от законодателя. Обстоятелството, че прилагането на въпросните мерки налага последващи актове, като издаването за едната от съответните централи на ново индивидуално разрешение за производство на електроенергия за промишлени цели, не е определящо в тази насока. Дейностите, неразривно свързани със същите мерки, също трябва да бъдат подложени на такава оценка, преди да бъдат приети мерките, ако — което следва да бъде проверено от запитващата юрисдикция — на този етап тяхното естество и евентуалното им въздействие върху защитените територии могат да бъдат индивидуализирани в достатъчна степен.
- 5) Член 6, параграф 4, първа алинея от Директива 92/43 трябва да се тълкува в смисъл, че целта във всеки един момент да се гарантира сигурността на електроснабдяването на държава членка представлява императивна причина от приоритетен обществен интерес по смисъла на тази разпоредба. Член 6, параграф 4, втора алинея от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че когато в защитената територия, която може да бъде засегната от даден проект, има приоритетен природен тип местообитание или приоритетен вид — което следва да бъде проверено от запитващата юрисдикция — единствено необходимостта да се премахне реална и тежка заплаха от прекъсване на електроснабдяването на съответната държава членка може при обстоятелства като тези по главното производство да представлява съображение за обществена безопасност по смисъла на тази разпоредба.

- 6) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че националната юрисдикция може — ако вътрешното право го допуска — по изключение да запази последиците на мерки като разглежданите по главното производство, за които се твърди, че са били приети в разрез със задълженията, установени в Директиви 2011/92 и 92/43, ако запазването е оправдано от императивни съображения, свързани с необходимостта да се премахне реална и тежка заплата от прекъсване на електроснабдяването на съответната държава членка, на която не би могло да се противодейства с други средства и алтернативи, по-специално в рамките на вътрешния пазар. Посоченото запазване може да бъде само за периода, строго необходим за отстраняването на тази нередност.

(¹) ОВ С 300, 11.9.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-469/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 2, буква а) — Право на възпроизвеждане — Член 3, параграф 1 — Публично разгласяване — Член 5, параграфи 2 и 3 — Изключения и ограничения — Обхват — Харта на основните права на Европейския съюз)

(2019/С 319/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Funke Medien NRW GmbH

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

- 1) Член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкуват в смисъл, че съставляват мерки за пълна хармонизация на предметното съдържание на предвидените в тях права. Член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от тази директива трябва да се тълкуват в смисъл, че не съставляват мерки за пълна хармонизация на обхвата на изключенията и ограниченията, съдържащи се в тях.

- 2) Свободата на информация и свободата на печата, закрепени в член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз, не могат извън изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, да обосноват дерогиране на изключителните права на автора на възпроизвеждане и публично разгласяване, предвидени съответно в член 2, буква а) и в член 3, параграф 1 от тази директива.
- 3) В рамките на съизмерването, което следва да се направи от националния съд с оглед на всички обстоятелства по съответния случай между изключителните права на автора по член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, от една страна, и правата на ползвателите на закриляни обекти съгласно дерогиращите разпоредби на член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от тази директива, от друга страна, националният съд трябва да се основава на тълкуване на въпросните разпоредби, което зачита техния текст, запазва полезното им действие и същевременно е в пълно съответствие с основните права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз.

(¹) ОВ С 382, 13.11.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Дело C-476/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Изготвяне на извадка (sampling) — Член 2, буква в) — Продуцент на звукозаписи — Право на възпроизвеждане — „Частично“ възпроизвеждане — Член 5, параграфи 2 и 3 — Изключения и ограничения — Обхват — Член 5, параграф 3, буква г) — Цитати — Директива 2006/115/ЕО — Член 9, параграф 1, буква б) — Право на разпространение — Основни права — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 13 — Свобода на изкуствата)

(2019/C 319/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Ответници: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Диспозитив

- 1) С оглед на Хартата на основните права на Европейския съюз член 2, буква в) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че изключителното право на продуцента на звукозаписи, предоставено от тази разпоредба, да разреши или забрани възпроизвеждането на своя звукозапис му позволява да се противопостави на използването от трето лице дори на съвсем кратка звукова извадка от неговия звукозапис с цел да бъде включена в друг звукозапис, освен ако извадката не бъде включена в него в изменен и неразпознаваем по време на слушане вид.

- 2) Член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост, трябва да се тълкува в смисъл, че звукозапис, който съдържа музикални извадки, прехвърлени от друг звукозапис, не представлява „копие“ на този друг звукозапис по смисъла на посочената разпоредба, след като не възпроизвежда целия или значителна част от същия.
- 3) Държава членка не може да предвиди в националното си право изключение или ограничение от правото на продуцента на звукозаписи, предвидено в член 2, буква в) от Директива 2001/29, различно от предвидените в член 5 от тази директива.
- 4) Член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „цитати“, съдържащо се в тази разпоредба, не обхваща положението, в което е невъзможно да се установи засегнатото от разглеждания цитат произведение.
- 5) Член 2, буква в) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че съставлява мярка за пълна хармонизация на предметното съдържание на предвиденото в него право.

(¹) ОВ С 347, 16.10.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Spiegel Online GmbH/Volker Beck

(Дело C-516/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 5, параграф 3 — Изключения и ограничения — Обхват — Член 5, параграф 3, букви в) и г) — Съобщаване на актуални събития — Цитати — Използване на хипервръзки — Законно предоставяне на разположение на публиката — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 11 — Свобода на изразяване на мнение и свобода на информация)

(2019/C 319/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Spiegel Online GmbH

Ответник: Volker Beck

Диспозитив

- 1) Член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкуват в смисъл, че не съставляват мерки за пълна хармонизация на обхвата на изключенията и ограниченията, съдържащи се в тях.

- 2) Свободата на информация и свободата на печата, закрепени в член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз, не могат извън изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, да обосноват дерогиране на изключителните права на автора на възпроизвеждане и публично разгласяване, предвидени съответно в член 2, буква а) и в член 3, параграф 1 от тази директива.
- 3) В рамките на съизмерването, което следва да се направи от националния съд с оглед на всички обстоятелства по съответния случай между изключителните права на автора по член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, от една страна, и правата на ползвателите на закриляни обекти съгласно дерогиращите разпоредби на член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от тази директива, от друга страна, националният съд трябва да се основава на тълкуване на въпросните разпоредби, което зачита техния текст, запазва полезното им действие и същевременно е в пълно съответствие с основните права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- 4) Член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално правило, ограничавашо прилагането на предвиденото в тази разпоредба изключение или ограничение до случаите, в които няма разумна възможност да се поиска предварително разрешение за използване на защитено произведение във връзка със съобщаването на актуални събития.
- 5) Член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в тази разпоредба понятие „цитати“ обхваща препращането с помощта на хипервръзка към файл, който може да се преглежда самостоятелно.
- 6) Член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че произведението вече е предоставено законно на разположение на публиката, когато в конкретния си вид по-рано е било направено публично достояние с разрешение на притежателя на правото, по силата на принудителна лицензия или на предвидено по закон разрешение.

(¹) ОВ С 392, 20.11.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Alekszij Torubarov/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Дело C-556/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Обща политика в областта на убежището и субсидиарната закрила — Общи процедури за предоставяне на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 46, параграф 3 — Цялостно и ex nipo разглеждане — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на ефективни правни средства за защита — Обхват на правомощията на първоинстанционния съд — Липса на правомощие за изменение — Отказ на компетентния административен или квазисъдебен орган да се съобрази с решение на този съд)

(2019/C 319/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Алексей Торубаров

Отговорник: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Диспозитив

Член 46, параграф 3 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство, когато първоинстанционен съд констатира — след цялостно и ex nunc разглеждане на всички посочени от кандидата за международна закрила релевантни фактически и правни обстоятелства — че в приложение на критериите, предвидени в Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, този кандидат трябва да получи такава закрила на основание, което е изтъкнал в подкрепа на молбата си, но впоследствие административен или квазисъдебен орган приеме решение в обратния смисъл, без за тази цел да докаже настъпването на нови обстоятелства, обосноваващи извършването на нова преценка на нуждите от международна закрила на кандидата, посоченият съд трябва да измени това административно решение, което не е съобразено с неговото предходно съдебно решение, и да го замени със собственото си решение по молбата за международна закрила, като при необходимост остави без приложение националната правна уредба, която не му позволява да процедира по този начин.

(¹) ОВ С 5, 8.1.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Испания) — Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(Дело C-589/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Внос на текстилни стоки с неправилно деклариран произход от Ялайка — Последващо събиране на вносни мита — Искане за опрощаване на митата — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Митнически кодекс на Общността — Член 220, параграф 2, буква б) и член 239 — Решение на Европейската комисия за отхвърляне в един особен случай — Валидност)

(2019/C 319/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Страни в главното производство

Жалбоподател: Prenatal S.A.

Отговорник: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Диспозитив

При разглеждането на Решение COM(2008) 6317 окончателен на Комисията от 3 ноември 2008 г., с което се установява, че следва да се извърши последващо вземане под отчет на вносни мита и не следва същите да бъдат опростени в един особен случай (преписка REM 03/07), с оглед на член 220, параграф 2, буква б) и на член 239 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 г., не се установяват обстоятелства, които да засягат валидността на посоченото решение.

(¹) ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Székesfehérvári Törvényszék — Унгария) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék

(Дело C-620/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Процедури за преразглеждане — Директива 89/665/ЕИО — Директива 92/13/ЕИО — Право на ефективна съдебна защита — Принципи на ефективност и равностойност — Искания за отмяна на влезли в сила съдебни решения, които нарушават правото на Съюза — Отговорност на държавите членки при нарушаване на правото на Съюза от националните съдилища — Определяне на вредата, за която може да се получи обезщетение)

(2019/C 319/09)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Székesfehérvári Törvényszék

Страни в главното производство

Ищец: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Отговорник: Fővárosi Törvényszék

Диспозитив

- 1) Отговорността на държава членка за вреди, причинени от нарушаващо правна норма на Съюза решение на национален съд, който се е произнесъл като последна инстанция, се ангажира при условията, посочени от Съда по-специално в точка 51 от решението от 30 септември 2003 г., Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513), без това да изключва възможността отговорността на тази държава да бъде ангажирана въз основа на националното право при по-малко ограничителни условия. Тази отговорност не се изключва от обстоятелството, че решението на националния съд е придобило сила на пресъдено нещо. При ангажирането на тази отговорност задача на националния съд, сезиран с иска за обезщетение, е да прещени, като вземе предвид всички особености на разглеждания случай, дали националният съд, който се е произнесъл като последна инстанция, е допуснал достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза, като явно не се е съобразил с приложимото право на Съюза, включително с относимата практика на Съда. Правото на Съюза обаче не допуска национална правна норма, която в такъв случай по принцип изключва от вредите, за които може да се получи обезщетение, направените от страна разноски във връзка с решението на националния съд, от което са произтекли вредите.

- 2) Правото на Съюза — и по-специално Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г., и Директива 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор, изменена с Директива 2007/66, както и принципите на равностойност и ефективност — трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която не разрешава да се отмени ползващо се със сила на пресъдено нещо решение на съд на посочената държава членка, който се е произнесъл по жалба срещу акт на възлагащ орган, без да обсъди въпрос, който е трябвало да бъде разгледан съгласно постановено преди това решение на Съда по преюдициално запитване, отправено в производството по жалбата. Ако обаче вътрешноправните процесуални норми предвиждат възможност националният съд да отмени ползващо се със сила на пресъдено нещо съдебно решение, за да приведе положението, произтичащо от това решение, в съответствие с предходно влязло в сила национално съдебно решение, което вече е било известно на съда, постановил решението, чиято отмяна се иска, и на страните по делото, по което е постановено последното, в съответствие с принципите на равностойност и ефективност тази възможност трябва при същите условия да надделее, за да се приведе положението в съответствие с правото на Съюза, съгласно тълкуването му в предходно решение на Съда.

(¹) ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Решение на Съда (петти състав) от 29 юли 2019 г. — Bayerische Motoren Werke AG/Европейска комисия, Freistaat Sachsen

(Дело C-654/17 P) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Регионални инвестиционни помощи — Помощ за голям инвестиционен проект — Помощ, частично несъвместима с вътрешния пазар — Член 107, параграф 3 ДФЕС — Необходимост от помощта — Член 108, параграф 3 ДФЕС — Регламент (ЕО) № 800/2008 — Помощ, която надхвърля прага за индивидуално уведомяване — Уведомяване — Обхват на груповото освобождаване — Насрещна жалба — Допускане на встъпване пред Общия съд на Европейския съюз — Допустимост)

(2019/С 319/10)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bayerische Motoren Werke AG (представители: M. Rosenthal, G. Drauz и M. Schütte, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: F. Erlbacher, A. Bouchagiar и T. Maxian Rusche), Freistaat Sachsen (представител: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Диспозитив

- 1) Отхвърля главната и насрещната жалба.
- 2) Осъжда Bayerische Motoren Werke AG да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия, свързани с главната жалба.

- 3) Осъжда Freisstaat Sachsen да понесе направените от него съдебни разноски, свързани с главната жалба.
- 4) Осъжда Европейската комисия да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Bayerische Motoren Werke AG и на Freistaat Sachsen, свързани с насрещната жалба.

(¹) ОВ С 94, 12.3.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Дело C-659/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Помощи за заетостта — Освобождаване от осигурителни вноски, свързани с договори за обучение и работа — Решение 2000/128/ЕО — Помощи, отпуснати от Италия за стимулиране на заетостта — Помощи, които са частично несъвместими с вътрешния пазар — Приложимост на Решение 2000/128/ЕО за предприятие, което извършва изключително услуги за местен обществен транспорт, възложени му пряко от община — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за нарушение на конкуренцията — Понятие за засягане на търговията между държавите членки)

(2019/C 319/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Ответник: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Диспозитив

Освен ако проверката, която запитващата юрисдикция следва да извърши, не покаже друго, Решение 2000/128/ЕО на Комисията от 11 май 1999 година относно помощи, отпуснати от Италия за стимулиране на заетостта, трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага за предприятие като разглежданото в главното производство, което въз основа на пряко възлагане от община е извършвало изключително услуги за местен обществен транспорт и се е ползвало от намаляване на осигурителни вноски съобразно с национална правна уредба, която е обявена с това решение за частично несъвместима със забраната, предвидена в член 107, параграф 1 ДФЕС.

(¹) ОВ С 52, 12.2.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Нидерландия) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken

(Дело C-680/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Визов кодекс на Общността — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Член 5 — Държава членка, компетентна за разглеждането на заявление за издаване на виза и вземането на решение по него — Член 8 — Договореност за представителство — Член 32, параграф 3 — Жалба срещу решение за отказ за издаване на виза — Държава членка, която е компетентна да се произнесе по жалбата в случай на договореност за представителство — Лица, които имат право да подават жалба)

(2019/C 319/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Ответник: Minister van Buitenlandse Zaken

Диспозитив

- 1) Член 32, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска референтното лице да подаде жалба от свое име срещу решение, с което се отказва издаването на виза.
- 2) Член 8, параграф 4, буква г) и член 32, параграф 3 от Регламент № 810/2009, изменен с Регламент № 610/2013, трябва да се тълкуват в смисъл, че когато е сключена двустранна договореност за представителство, в която се предвижда, че консулските органи на представляващата държава членка са оправомощени да вземат решения за отказ за издаване на виза, компетентните органи на тази държава членка трябва да се произнасят по жалбите, подадени срещу решение за отказ за издаване на виза.
- 3) Тълкуване на член 8, параграф 4, буква г) във връзка с член 32, параграф 3 от Регламент № 810/2009, изменен с Регламент № 610/2013, съгласно което жалба срещу решение за отказ за издаване на виза се подава срещу представляващата държава членка, е съвместимо с основното право на ефективна съдебна защита.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 19.2.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Bari — Италия)
— Наказателно производство срещу Massimo Gambino, Shpetim Hyka

(Дело C-38/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/29/ЕС — Минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления — Членове 16 и 18 — Разпит на пострадалото лице от първоинстанционен наказателен състав — Протяна в съдебния състав — Нов разпит на пострадалото лице по искане на една от страните по делото — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 47 и 48 — Право на справедлив съдебен процес и право на защита — Принцип на непосредственост — Обхват — Право на пострадалото лице на защита в хода на наказателното производство)

(2019/C 319/13)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Bari

Страни в главното производство

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

в присъствието на: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bari, Ernesto Lappostato, Banca Carige SpA — Cassa di Risparmio di Genova e Imperia

Диспозитив

Членове 16 и 18 от Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, съгласно която, когато пострадало от престъпление лице първоначално е било разпитано от съдебен състав на първоинстанционен наказателен съд и впоследствие този съдебен състав е бил променен, по принцип това лице трябва да бъде разпитано отново от новия съдебен състав, когато една от страните по делото не се съгласи новият съдебен състав да използва протокола от първия разпит на пострадалото лице.

⁽¹⁾ ОВ C 142, 23.4.2018 г.

Решение на Съда (десети състав) от 29 юли 2019 г. — Red Bull GmbH/Служба на Европейския съюз за
интелектуална собственост (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

(Дело C-124/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 4 и член 7, параграф 1, буква а) — Абсолютно основание за отказ — Производство за обявяване на недействителност — Съчетание от два цвята като такива — Липса на систематично подреждане, свързващо цветовете по предварително определен и еднообразен начин)

(2019/C 319/14)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Red Bull GmbH (представители: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: A. Folliard-Monguiral и D. Botis), Marques (представители: R. Mallinson, solicitor, и T. Müller, Rechtsanwalt), Optimum Mark sp. z o.o. (представители: R. Skubisz, J. Dudzik и M. Mazurek, adwokaci и E. Jaroszyńska-Kozłowska, advocate)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Red Bull GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 200, 11.6.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 29 юли 2019 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-209/18) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на Директива 2006/123/ЕО и на членове 49 и 56 ДФЕС — Ограничения и изисквания относно местоположението на седалището, правоорганизационната форма, капиталовото участие и мултидисциплинарните дейности на дружествата на строителни инженери, представители по индустриална собственост и ветеринарни лекари)

(2019/C 319/15)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun и H. Tserera-Lacombe)

Ответник: Република Австрия (представител: G. Hesse)

Встъпила страна в подкрепа на другата страна в производството: Федерална република Германия (представители: първоначално T. Henze и D. Klebs, впоследствие D. Klebs)

Диспозитив

- 1) Като е оставила в сила изискванията за местоположение на седалището за дружествата на строителни инженери и представители по индустриална собственост, изискванията за правоорганизационна форма и капиталово участие за дружествата на строителни инженери, представители по индустриална собственост и ветеринарни лекари, както и ограничаването на мултидисциплинарните дейности за дружествата на строителни инженери и представители по индустриална собственост, Република Австрия не е изпълнила задълженията си съгласно член 14, точка 1, член 15, параграф 1, параграф 2, букви б) и в) и параграф 3, и член 25 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар.
- 2) Осъжда Република Австрия да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 190, 4.6.2018 г.

Решение на Съда (осми състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Bacău — Румъния)
— Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

(Дело C-354/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Въздушен транспорт — Отказан достъп на борда — Понятия „обезщетение“ и „допълнително обезщетение“ — Вид подлежаща на обезщетяване вреда — Илуциствени или неилуциствени вреди — Приспадане — Допълнително обезщетение — Полет — Предоставяна на пътниците информация)

(2019/C 319/16)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Bacău

Страни в главното производство

Иници: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Ответник: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Диспозитив

- 1) На първо място, член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91, трябва да се тълкува в смисъл, че с предвидената в тази разпоредба сума не се цели обезщетяване на вреда като нереализиран доход от заплатата, на второ място, че за тази вреда може да се получи предвиденото в член 12, параграф 1 от този регламент допълнително обезщетение, и на трето място, че задача на запитващата юрисдикция е въз основа на относимата правна уредба да определи и прецени различните елементи на тази вреда, както и размера на обезщетението за нея.
- 2) Регламент № 261/2004, и по-конкретно член 12, параграф 1, второ изречение от него, трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на компетентния национален съд да направи приспадането на предоставеното по силата на този регламент обезщетение от допълнително обезщетение, но не го задължава да процедира по този начин, тъй като посоченият регламент не налага на компетентния национален съд условия, въз основа на които да може да пристъпи към това приспадане.
- 3) Член 4, параграф 3 от Регламент № 261/2004 във връзка с член 8, параграф 1 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че задължава опериращия въздушен превозвач да представи на засегнатите пътници пълна информация за всички възможности, предвидени във втората от тези разпоредби, като тези пътници нямат никакво задължение да съдействат активно при издирването на информацията за това.
- 4) Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 261/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на тази разпоредба тежестта на доказване на факта, че премаршрутирането е осъществено при първа възможност, е възложена на опериращия въздушен превозвач.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 20.8.2018 г.

Решение на Съда (осми състав) от 29 юли 2019 г. — Европейска агенция по лекарствата/Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Европейска комисия

(Дело C-359/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Регламент (ЕО) № 141/2000 — Лекарствени продукти сираци — Член 5 — Заявление за обозначаване на лекарствен продукт като „лекарствен продукт сирак“ — Валидиране — Наличие на по-ранно разрешение за пускане на пазара (РПП) за същия лекарствен продукт)

(2019/C 319/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска агенция по лекарствата (представители: първоначално S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński и A. Spina, впоследствие S. Marino, S. Drosos и T. Jabłoński)

Друга страна в производството: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (представители: G. Castle, solicitor, D. Anderson, QC, M. Birdling, barrister, S. Cowlshaw, solicitor), Европейска комисия (представители: K. Petersen и A. Sipos)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската агенция по лекарствата (ЕАЛ) да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, тези на Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 294, 20.8.2018 г.

Решение на Съда (десети състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt A/B

(Дело C-388/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Хармонизация на данъчните законодателства — Директива 2006/112/ЕО — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Член 288, първа алинея, точка 1 и член 315 — Специален режим за малките предприятия — Специален режим за данъчнозадължените дилъри — Данъчнозадължен дилър, за когото е приложен режимът за облагане на маржа на печалбата — Годишен оборот, с оглед на който се определя приложимостта на специалния режим за малки предприятия — Марж на печалбата или получени суми)

(2019/C 319/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt A

Ответник: B

Диспозитив

Член 288, първа алинея, точка 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба или национална административна практика, по силата на която оборотът, който служи за критерий при прилагане на специалния режим за малки предприятия по отношение на данъчнозадължено лице, подчинено на предвидения за данъчнозадължените дилъри специален режим за облагане на маржа на печалбата, се изчислява в съответствие с член 315 от същата директива, като се взема предвид само маржът на печалба. Този оборот трябва да се определя въз основа на всички получени от данъчнозадължения дилър суми, без данък върху добавената стойност, независимо от реда и условията на ефективното им данъчно облагане.

(¹) ОВ С 328, 17.9.2018 г.

Решение на Съда (десети състав) от 29 юли 2019 г. — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd/Европейска комисия, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Дело C-436/18 P) (¹)

(Обжалване — Дъмпинг — Налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на определени продукти с произход от Китай — Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1429 — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 2, параграф 7, буква а) — Нормална стойност — Определяне на основата на цената в трета страна с пазарна икономика — Избор на подходяща трета страна — Трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване — Корекции)

(2019/C 319/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (представители: E. Vermulst и J. Cornelis, advocaten)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и A. Demeneix), Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (представители: J. Killick, barrister, и G. Forwood и C. Van Haute, адвокати)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 341, 24.9.2018 г.

Решение на Съда (шести състав) от 29 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Győri Ítéltábla — Унгария)
— Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V.

(Дело C-451/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Специална компетентност — Член 7, точка 2 — Деликтна или квазиделиктна отговорност — Място, където е настъпило вредоносното събитие — Място на настъпване на вредата — Иск за поправяне на вредите, причинени от картел, който е обявен за противоречащ на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство)

(2019/C 319/20)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Győri Ítéltábla

Страни в главното производство

Ищец в първоинстанционното производство и въззивник: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Ответник: DAF TRUCKS N.V.

Диспозитив

Член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че във връзка с иск за поправяне на вредите, причинени от нарушение на член 101 ДФЕС, изразяващо се по-специално в сключването на тайни споразумения относно определянето на цени и увеличение на brutните цени за камиони, „място[то], където е настъпило [...] вредоносното събитие“ в случай като разглеждания в главното производство е мястото на пазара, засегнат от това нарушение (тоест мястото, където пазарните цени са били изкривени), където пострадалото лице твърди, че е претърпяло тази вреда, дори когато искът е насочен срещу участник в разглеждания картел, с когото това пострадало лице не е имало договорни отношения.

⁽¹⁾ ОВ C 319, 10.9.2018 г.

Решение на Съда (шести състав) от 29 юли 2019 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-481/18) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2012/39/ЕС — Технически изисквания за изследването на човешки тъкани и клетки — Липса на съобщаване или на транспониране в предвидения срок)

(2019/C 319/21)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Szymkowska и С. Sjödin)

Ответник: Италианска република (представител: G. Palmieri, подпомагана от С. Colelli, avvocato dello Stato)

Диспозитив

- 1) Като не е приела в предвидения срок законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2012/39/ЕС на Комисията от 26 ноември 2012 година за изменение на Директива 2006/17/ЕО по отношение на някои технически изисквания за изследването на човешки тъкани и клетки, и като не е съобщила на Европейската комисия текста на разпоредбите, приети за транспонирането на Директива 2012/39, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 1 от същата.
- 2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 328, 17.9.2018 г.

Определение на Съда (осми състав) от 15 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело С-438/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обща система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, отделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки — Директива 90/434/ЕИО — Членове 4 и 11 — Директива 2009/133/ЕО — Членове 4 и 15 — Т.нар. „обратно“ вливане — Система на данъчно облагане, съгласно която при т.нар. „обратно“ вливане разходите, извършени от дружеството майка по договорен от него заем за закупуване на акциите на приецащото го дъщерно дружество и подлежащи на приспадане от същото дружество майка, не подлежат на приспадане от дъщерното дружество)

(2019/С 319/22)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

Директива 90/434/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, отделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки, както и при прехвърлянето на седалище на SE или SCE в друга държава членка, изменена с Директива 2006/98/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която приемащото дружество не може да приспадне за целите на данъчното облагане разходи, които са подлежали на приспадане от вливащото се дружество преди вливането му в приемащото дружество и които са щели да се приспаднат, ако вливането не бе осъществено.

(¹) ОВ С 319, 10.9.2018 г.

Определение на Съда (осми състав) от 10 юли 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Ilfov — Румъния) — EP/FO

(Дело C-530/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Компетентност във връзка с родителската отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 15 — Прехвърляне на делото на съд на друга държава членка, който е по-подходящ за разглеждането на делото — Изключение от общото правило за компетентност на съда по обичайното местопребиване на детето — Особена връзка с друга държава членка — Критерии за определяне на съда, който е по-подходящ — Съществуване на различни правни норми — Висш интерес на детето)

(2019/C 319/23)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Ilfov

Страни в главното производство

Жалбоподател: EP

Ответник: FO

Диспозитив

- 1) Член 15 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че урежда изключение от общото правило за компетентност, предвидено в член 8 от този Регламент № 2201/2003, съгласно което компетентността на съдилищата на държавите членки се определя от обичайното местопребиване на детето по времето, когато съдът е сезиран.
- 2) Член 15 от Регламент № 2201/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че ако един или повече от изчерпателно изброените в него пет алтернативни критерия за преценка относно наличието на особена връзка на детето с държава членка, различна от държавата по неговото обичайно местопребиване, са изпълнени, съдът, който е компетентен съгласно член 8 от този регламент, може да прехвърли делото на съд, който според него е по-подходящ да реши спора, но не е длъжен да го прави. Ако компетентният съд е стигнал до извода, че връзките между засегнатото дете и държавата членка на обичайното му местопребиване са по-силни от тези, които го свързват с друга държава членка, този извод е достатъчен, за да се изключи прилагането на член 15 от посочения регламент.
- 3) Член 15 от Регламент № 2201/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че наличието на различия между правото, и по-специално процесуалните правила, на държава членка, чийто съд е компетентен да разгледа дело по същество, и тези на друга държава членка, с която засегнатото дете има особена връзка, като например разглеждането на делото при закрити врата и от специализирани съдии, не може да представлява по общ и абстрактен начин значим критерий, с оглед на висшия интерес на детето, за преценката дали съдилищата на тази друга държава членка са по-подходящи за разглеждането на делото. Компетентният съд може да вземе предвид тези различия само ако те могат да придадат реална и конкретна добавена стойност за приемането на решение по отношение на това дете в сравнение със случая, че той остане сезиран по посоченото дело.

⁽¹⁾ ОВ C 399, 5.11.2018 г.

**Преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo № 24 de Madrid (Испания),
постъпило на 11 февруари 2019 г. — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid и
Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT/Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid**

(Дело C-103/19)

(2019/C 319/24)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo № 24 de Madrid

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid и Sindicato de Sanidad de Madrid de la C.G.T.

Ответник: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Преюдициални въпроси

- 1) Съответства ли оспорваният нормативен акт, а именно Заповед 406/2017 от 8 май 2017 г. на регионалния министър на здравеопазването, на Рамковото споразумение, приложено към Директива 1999/70/ЕО⁽¹⁾, по-конкретно на клауза 5 от него, целите му, точки 6 и 8, както и на параметрите, установени в решение ECLI:EU:C:2016:679 на Съда (десети състав) от 14 септември 2016 г., като се има предвид, че след подновяването на последователни срочни правоотношения в сектора на общественото здравеопазване — които правоотношения се основават на разпоредби от националното право, позволяващи подновявания, за да се обезпечи и осигури извършването на дейности с временен, непостоянен или извънреден характер, при положение че в действителност с тези правоотношения се задоволяват постоянни и трайни нужди — с въпросната заповед се преобразува видът на 9 126 длъжности, при което временно наетият нещатен работник се оказва временно нает на шатна длъжност работник, като целта на процедурата е тези длъжности да се включат в публична обява за свободни работни места и съответно временно наетия работник да се освободи?
- 2) Правилно ли е направеното от запитващата юрисдикция тълкуване, че начинът на прилагане на член 9, параграф 3 от Рамковите правила, който е описан в Заповед 406/2017 на регионалния министър на здравеопазването от 8 май 2017 г. и осъществяван чрез нея, не съответства на клауза 5 [от Рамковото споразумение], целите му, точки 6 и 8 от него, както и на параметрите, установени в решение ECLI:EU:C:2016:679 на Съда (десети състав) от 14 септември 2016 г., тъй като след извършването на злоупотребата, произтичаща от използването на временни правоотношения с цел да се задоволят постоянни нужди, и признаването на структурния недостиг се допуска тази злоупотреба изобщо да не бъде санкционирана в противоречие с целите на посочената директива и неблагоприятното положение на временно наетите служители с нормативноустановен статут се запазва?
- 3) Правилно ли е направеното от запитващата юрисдикция тълкуване на клауза 5 [от Рамковото споразумение], целите му, точки 6 и 8 от него, както и на параметрите, установени в решение ECLI:EU:C:2016:679 на Съда (десети състав) от 14 септември 2016 г., които са изложени в настоящото определение и дават основание да се счита, че Заповед 406/2017 на регионалния министър на здравеопазването от 8 май 2017 г. не съответства на член 2, първа алинея от Директива 1999/70, след като не гарантира постигането от испанската държава на определените в тази директива резултати, тъй като при наличие на злоупотреба при

използването на срочни правоотношения не осигурява на работниците ефективни и равностойни гаранции за закрила с цел надлежно санкциониране на злоупотребата и отстраняване на последиците от нарушението на правото на Съюза, не предвижда санкции за злоупотребата и съответно позволява посочената директива да не се прилага в сектора на здравеопазването?

- 4) Правилно ли е тълкуването на запитващата юрисдикция — след като националната правна уредба съдържа абсолютна забрана в обществения сектор за преобразуване в трудов договор с неопределена продължителност на поредица от срочни трудови договори или за предоставяне на постоянен статут на работника, станал жертва на злоупотреба, без в тази национална правна уредба да е предвидена друга ефективна мярка, за да не се допусне, и ако е необходимо, да се санкционира злоупотребата при използването на последователни срочни трудови договори — че Заповед 406/2017 на регионалния министър на здравеопазването от 8 май 2017 г. (чрез която със закъснение се прилага член 9, параграф 3 от [Рамковите правила]) и последващата процедура по подбор не могат да се считат за ефективни мерки, за да не се допусне, и ако е необходимо, да се санкционира злоупотребата, произтичаща от използването на последователни срочни трудови договори, тъй като, както запитващата юрисдикция счита и повторно отбелязва, по този начин се заобикаля прилагането и изпълнението на целите на самата Директива?
- 5) Заповед 406/2017 на регионалния министър на здравеопазването от 8 май 2017 г. се прилага единствено за нещатните работници, а по отношение на останалите временно наети работници, с прекомерен брой назначения в рамките на установения в националната правна норма период от време, администрацията не извършва проучване на причините, които са наложили [назначенията], за да прецени, съобразно случая, дали трябва да бъде създадена съответна щатна длъжност, така че в действителност положението на несигурност на работниците се оказва дълготрайно, злоупотребата не се санкционира и спрямо тях не се прилага никаква мярка, предоставяща каквито и да било ефективни и равностойни гаранции за закрила, с цел надлежно санкциониране на злоупотребата и отстраняване на последиците от нарушението на правото на Съюза. Трябва ли при това положение да се счита, че в гореописаната хипотеза не са изпълнени изискванията на решение ECLI:EU:C:2016:679 на Съда (десети състав) от 14 септември 2016 г. и съответно че е налице противоречие с правилата на Общността?

(¹) Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129)

**Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Koszalinie (Полша), постъпило на 21 февруари 2019 г. — V.C.
Sp. z o.o./P.K.**

(Дело C-150/19)

(2019/C 319/25)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Страни в главното производство

Ищец: V.C. Sp. z o.o.

Ответник: P.K.

С определение от 4 юни 2019 г. Съдът на Европейския съюз разпореди дело C-150/19 да бъде заличено от регистъра на Съда.

Жалба, подадена на 22 май 2019 г. от Европейската централна банка срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 13 март 2019 г. по дело T-730/16, Espírito Santo Financial Group/ЕЦБ

(Дело C-396/19 P)

(2019/C 319/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска централна банка (представители: F. Malfrère, M. Ioannidis, H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: масата на несъстоятелността на Espírito Santo Financial Group SA

Искания на жалбоподателя

- да отмени точка 1 от диспозитива на решението на Общия съд от 13 март 2019 г. по дело Insolvent Estate of Espírito Santo Financial Group SA/Европейска централна банка (T-730/16);
- да отхвърли жалбата в първоинстанционното производство и в частта ѝ относно отказа на ЕЦБ да разкрие размера на кредита, включен в извадките от протокола, в който е отбелязано решението на Управителния съвет на ЕЦБ от 28 юли 2014 г.;
- при условията на евентуалност, да върне делото за ново разглеждане от Общия съд на Европейския съюз;
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство и ответник да заплати две трети (2/3), а ЕЦБ да заплати една трета (1/3) от разносните в производството.

Основания и основни доводи

Първо и единствено основание за отмяна: нарушение на член 10.4 от Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка (наричан по-нататък „Устава“) и на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 ⁽¹⁾.

ЕЦБ твърди, че Общият съд тълкувал и приложил неправилно член 10.4 от Устава и член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, когато постановил в обжалваното решение, и по-конкретно в точки 39, 53—63, както и в точки 111 и 138, че що се отнася до оповестяването на неговите протоколи Управителният съвет трябва да упражнява правото си на преценка в съответствие с условията, предвидени в Решение 2004/258 (точка 60), което означава, че в конкретния случай ЕЦБ трябва да представи мотиви, които да обясняват как оповестяването на информация, съдържаща се в протоколите от заседанията на Управителния съвет — в които са вписани решенията на Управителния съвет — конкретно и реално накърнява обществения интерес от поверителност на заседанията на органите на ЕЦБ за вземане на решенията (точка 61).

Член 10.4 от Устава установява общия принцип, че информацията от заседанията на Управителния съвет трябва да остане поверителна, за да се защитят независимостта и ефективността на ЕЦБ. Тази норма, която е част от първичното право, и от която вторичното право не може да се отклонява, се прилага и за части от протоколите, съдържащи решения на Управителния съвет. Тя е потвърдена и в член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, поради което трябва винаги да се тълкува във връзка с член 10.4 от Устава. От общия принцип на поверителност на заседанията на Управителния съвет, включително и на решенията, предвиден в член 10.4 Устава е видно, че ЕЦБ не е длъжна да прилага за решенията си да публикува резултатите от своите заседания материалноправните и процесуалните правила от Решение 2004/258. В частност, не е необходимо да мотивира решенията си и да обяснява защо оповестяването на такива протоколи на Управителния съвет конкретно и реално би накърнило обществения интерес от поверителност на заседанията на Управителния съвет.

⁽¹⁾ Решение 2004/258 на Европейската централна банка от 4 март 2004 година относно публичния достъп до документите на Европейската централна банка (OJ L 80, 2004 г., стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 10, том 5, стр. 229).

Жалба, подадена на 2 юли 2019 г. от Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd и IRISL Europe GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 8 май 2019 г. по дело T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет

(Дело C-506/19 P)

(2019/C 319/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd и IRISL Europe GmbH (представители: M. Taher, Solicitor, R. Blakeley, Barrister)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд;
- да постанови, че Съветът е допуснал достатъчно сериозно нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти, чрез посочването на жалбоподателите;
- да върне делото на Общия съд, който да определи евентуалното приложение на съдържащи се в жалбата действия по събиране на доказателства, и впоследствие да определи въпросите за причинно-следствена връзка и размер; и
- да осъди Съвета да заплати на жалбоподателите съдебните разноски по обжалването и тези по производството пред Общия съд досега.

Основания и основни доводи

Общият съд е допуснал пет правни грешки, поради които решението трябва да бъде отменено:

1. грешка при прилагане на извода, че Съветът няма свобода на преценка;
2. грешка при прилагане на съображенията в решението за отмяна IRISL [2013 г.] към критерия за достатъчно сериозно нарушение;
3. липса на правно основание за разграничението „липса на доказателства“/„неадекватни доказателства“, което при всички случаи е било неприложимо;
4. грешка при прилагане на правото, при опита да се използват доказателства, които не са представени пред Съда; и
5. грешка при прилагане на правото, в прилагането на HTTS като estoppel/res judicata.

Преюдициално запитване от Areios Pagos (Гърция), постъпило на 4 юли 2019 г. — AB/Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

(Дело C-511/19)

(2019/C 319/28)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Areios Pagos

Страни в главното производство

Жалбоподател: AB

Ответник: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Преюдициални въпроси

- А) Представлява ли непряка дискриминация, основана на възраст, по смисъла на член 2, параграф 1 и параграф 2, буква б) и на член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78 ⁽¹⁾ приемането от държавата членка на правна уредба, приложима от държавата, местните органи и публичноправните юридически лица и като цяло от всички образувания в по-широкия публичен сектор (частноправни организации) в качеството на работодатели, като член 34, параграф 1, буква с), параграф 3, първа алинея и параграф 4 от Закон № 4024/2011, въз основа на която за персонала на гореспоменатите субекти, работещ по частноправен трудов договор, се прилага режим на трудов резерв за период не по-дълъг от двадесет и четири (24) месеца по един-единствен материалноправен критерий — предстоящото настъпване на условията за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, съответстващ на тридесет и пет (35) години осигурителни вноски, през периода от 1 януари 2012 г. до 31 декември 2013 г., като се има предвид и фактът, че съгласно приложимата правна уредба в областта на осигуряването, действаща по това време, освен ако е налице някоя от ирелевантните в случая хипотези, за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по силата на трудово правоотношение са се изисквали (поне) 10 500 работни дни (35 години) осигуряване в ИКА или в друг осигурителен институт за наетите лица, и навършването (най-малко) на 58-годишна възраст от работника, без разбира се да се изключва възможността, в зависимост от конкретния случай, осигурителният период (35 години) да се завърши на друга възраст?
- Б) При утвърдителен отговор на въпрос А), може ли приемането на режим на трудов резерв да бъде обективно и разумно оправдано по смисъла на член 2, параграф 2, буква б), подточка i) и член 6, параграф 1, буква а) от Директивата от непосредствената нужда да се гарантират организационни, оперативни и бюджетни резултати, и по-специално от неотложната необходимост да се съкратят публичните разходи с цел до края на 2011 г. да се постигнат конкретни количествени цели, които са посочени в обяснителния доклад към закона, както е конкретизирано в средносрочната бюджетна рамка, за да се спазят поетите от държавата ангажменти към нейните партньори кредитори за справяне с острата и продължителна икономическа и финансова криза, в която се намира страната, и в същото време да се рационализира и удържи разрастването на публичния сектор?
- В) При утвърдителен отговор на въпрос Б),
- 1) Дали приемането на мярка като тази по член 34, параграф 1, буква с) от Закон № 4024/2011, която предвижда драстично намаляване на възнагражденията на персонала, за който се прилага режим на трудов резерв, в размер на 60 % от основната му заплата, получавана към момента на поставяне в такъв режим на трудов резерв, без обаче персоналтът да е задължен да работи в съответното публично образувание, и която (de facto) означава загуба на евентуалното повишение на заплата и кариерно израстване през периода от момента на поставянето му в режим на трудов резерв до освобождаването му от работа поради излизане в пенсия за осигурителен стаж и възраст, е подходящо и необходимо за постигането на горепосочената цел в съответствие с член 2, параграф 2, буква б), подточка i) и член 6, параграф 1, буква а) от Директивата, в положение, при което кумулативно:
- а) този персонал запазва възможността да си намери друга работа (в частния сектор) или може да упражнява свободна професия или занаят по време на режима на трудов резерв, без да губи правото да получава горепосочения размер на основната заплата, освен ако възнаграждението или доходите, произтичащи от новата работа или заетост не надвишават възнаграждението, получавано преди началото на режима на трудов резерв, в който случай споменатият размер на основната заплата се намалява с повишението — член 34, параграф 1, буква f);

- б) публичният субект работодател, а в случай на закриването му — ОАЕД, поема задължението да плаща на съответния осигурителен институт социалноосигурителните вноски до момента на пенсиониране на наетото лице — както вноските за сметка на работодателя, така и тези за сметка на работника, свързани с основната пенсия, допълнителната пенсия, социалното и здравно подпомагане, въз основа на получаваното от него възнаграждение преди поставянето му в режим на трудов резерв — член 34, параграф 1, буква d);
- в) се предвиждат дерогации от режима на трудов резерв за уязвими социални групи, нуждаещи се от закрила (съпруг/съпруга на лице, което е поставено в режим на трудов резерв, съпруг/съпруга или дете с най-малко 67 % инвалидност, които живеят с наетото лице и са на негова издръжка, наето лице с най-малко 67 % инвалидност, многодетни семейства, самотни родители, които живеят с наетото лице и са на негова издръжка) — член 34, параграф 1, буква b);
- г) приоритетно е дадена възможност персоналът да бъде прехвърлен на други незаети длъжности в публични образувания, въз основа на обективни и свързани с показаните качества критерии чрез включване в списъците на АСЕП — член 34, параграф 1, буква а) — възможност, която на практика обаче е ограничена поради драстичното намаляване на наемането на персонал от различни публични субекти поради необходимостта от съкращаване на разходите;
- д) се гарантира приемането на мерки за погасяване на заемите, които наетите лица, поставени в режим на трудов резерв, са получили от Касата за депозити и заеми и за сключване на споразумение между гръцката държава и Асоциацията на гръцките банки с цел улесняване на погасяването на заемите, които този персонал е получил от други банки, пропорционално на общия доход на домакинствата и на имущественото им състояние — член 34, параграфи 10 и 11;
- е) наскоро приет закон (член 1, параграф 15 от Закон № 4038/2012 — ОВ, серия А, № 14) предвижда приемането с абсолютно предимство на Наредба за пенсиите и реда за плащане за персонала, посочен в букви б) и с) и във всеки случай не по-късно от четири месеца от датата на освобождаване от работа и от представянето на съответната документация за целите на отпускане на пенсията;
- ж) посочената по-горе загуба на кариерно развитие и увеличение на заплатата през периода, в който наетият по частноправен трудов договор персонал се намира в режим на трудов резерв и до момента на неговото освобождаване от работа поради излизане в пенсия за осигурителен стаж и възраст, няма да е налице в повечето случаи, включително в настоящия случай, тъй като поради дългия си стаж в публичноправната организация работникът ще е изчерпал скалата на заплатите или/и кариерното развитие, предвидени в действащото законодателство във връзка с професионалното израстване.
- 2) Дали приемането на мярка като предвидената в член 34, параграф 1, буква е) от Закон № 4024/2011, която води до пълна (или аналогична) загуба, съгласно член 8, алинея в) от Закон № 3198/1955, на обезщетението в случай на уволнение или прекратяване на трудовото правоотношение на наетото лице поради настъпване на условията за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, в размер на 40 % от обезщетението при уволнение, предвидено за наетите лица с допълнително осигуряване (което, когато става въпрос за публичноправни организации с общественополезна цел или субсидирани от държавата, както ответникът като частноправно юридическо лице, не може да надвишава сумата от 15 000,00 EUR), чрез компенсиране на същата с намалените възнаграждения, получавани по време на режима на трудов резерв, е подходящо и необходимо за постигането на тази цел съгласно член 2, параграф 2, буква б, подточка i) и член 6, параграф 1, буква а) от Директивата, като се има предвид, че във всеки случай персоналът е щял да получи това намалено обезщетение в съответствие с посоченото действащо трудово законодателство, както в случай на оставка, така и в случай на уволнение от организацията, в която е работил.

(¹) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Жалба, подадена на 2 август 2019 г. от Deutsche Lufthansa AG срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 17 май 2019 г. по дело T-764/15, Deutsche Lufthansa AG/Европейска комисия

(Дело C-594/19 P)

(2019/C 319/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Lufthansa AG (представител: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Други страна в производството: Европейска комисия, провинция Райнланд-Пфалц

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда

- да отмени определението на Общия съд от 17 май 2019 г. по дело T-764/15,
- да уважи направеното на първа инстанция искане и да отмени Решение SA.32833 на Комисията от 1 октомври 2014 г. ⁽¹⁾, което е в основата на делото,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят по същество излага следните основания:

- в съответствие с Решение Montessori ⁽²⁾, жалбоподателят вече имал активна процесуална легитимация. Това било така, защото отпускането на заем от ликвидационен пул в размер на 45 милиона евро в полза на Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH представлявало схема за помощ. Освен това средствата по този заем очевидно отишли при Ryanair.
- ако приложима била т.нар. съдебна практика, създадена с решение Mory ⁽³⁾, тогава при условията на евентуалност трябвало да се приложи първата алтернатива по тази практика. Комисията пренебрегнала важни фактически елементи и допълнителни облекчения. Поради нарушаването на процесуалните права на жалбоподателя нямало как да се счита, че Комисията е провела производство по разследване по надлежния ред. И в този случай жалбоподателят бил лично засегнат и следователно имал активна процесуална легитимация.
- при условията на евентуалност, жалбата трябвало да се приеме за допустима и ако приложима била втората алтернатива по т.нар. съдебна практика, създадена с решение Mory, съгласно която жалбоподателят бил длъжен да докаже, че пазарното му положение е съществено засегнато от помощта. Всъщност в този случай било налице обръщане на тежестта за доказване, или най-малкото олекотяване на тази тежест за жалбоподателя, защото Комисията произволно скрила известните на нея релевантни за решението факти. Само при условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че фактически е доказал и наличието на такова съществено засягане. Правната преценка на Общия съд, която била в друг смисъл, излизала извън пределите на практиката на Съда и изхождала от неправилно разбиране за релевантния пазар. Във връзка с това Общият съд изопачил и съкратил изложената от жалбоподателя фактическа обстановка, изменил съдържанието на обжалваното решение и нарушил правилата за доказване.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2016/788 на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA.32833 (11/C) (ex 11/NN), приведена в действие от Германия, относно условията за финансирането на летище Франкфурт Хан, въведени в периода 2009—2011 г. (ОВ L 134, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Решение на Съда от 6 ноември 2018 г., Scuola Elementare Maria Montessori Srl и др. (C-622/16 P — C-624/16 P, EU:C:2018:873).

⁽³⁾ Решение на Съда от 17 септември 2015 г., Mory SA и др./Европейска комисия (C-33/14 P, EU:C:2015:609).

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 19 юли 2019 г. — VDV eTicket Service/Комисия и INEA

(Дело T-516/19)

(2019/C 319/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: VDV eTicket Service GmbH & Co. KG (Кьолн, Германия) (представител: A. Bartosch, Rechtsanwalt)

Ответници: Европейска комисия и Изпълнителна агенция за иновации и мрежи (INEA)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- на основание на член 272 ДФЕС да приеме за установено, че непризнаването с процесното писмо на разходи в размер на 407 443,04 EUR е неправомерно,
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение на основание на член 263, параграф 4 ДФЕС,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбата е срещу решение на Изпълнителната агенция за иновации и мрежи (INEA) ARES(2019)3151305 от 13 май 2019 г., доколкото тези разходи на жалбоподателя в размер на 407 443,04 EUR в рамките на Horizon 2020 Framework Programme — Project: 636126 — European Travellers Club са обявени за неподлежащи на възстановяване.

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: злоупотреба с право, тъй като ответниците задължително трябвало да знаят за неправилното разпределяне на разходите
 - Ответниците извършили злоупотреба с право, тъй като, от една страна, не признали някои възникнали за жалбоподателя разходи за подизпълнители, но от друга, от редица документи трябвало да знаят, че разходите на жалбоподателя за подизпълнители са значително по-високи от посочените в приложение 2 към съответното Grant Agreement.
2. Второ основание: нарушение на принципа на оправдани правни очаквания
 - Ответниците нарушили и принципа на оправданите правни очаквания, по същите съображения като изложените в първото основание.

Жалба, подадена на 5 август 2019 г. — Global Steel Wire и др./Комисия

(Дело T-545/19)

(2019/C 319/31)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Испания), Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Испания), Global Special Steel Products, SA (Corrales de Buelna, Испания) (представители: F. González Díaz, J. Blanco Carol и B. Martos Stevenson, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да приеме, че жалбата е допустима;
- да отмени решението на Европейската комисия от 24 май 2019 г. и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба, свързана с искане за неспособност за плащане, направено през февруари 2000 г. в рамките на преписка СОМР/38 344 — Стомана за предварително налягане, е насочена срещу решението на Европейската комисия, с което се отхвърля молбата за разсрочване на задължения във връзка с финансовото положение на жалбоподателите от 20 декември 2018 г.

Жалбоподателите изтъкват пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е нарушение на правото на защита, тъй като Комисията е приела обжалваното решение без да предостави на жалбоподателите възможност да изложат своята гледна точка.
2. Второто основание е липса на мотиви за отхвърлянето на молбата от страна на жалбоподателите.
3. Третото основание е, че Комисията е допуснала фактически грешки и грешки при прилагане на правото при преценката на финансовото състояние на жалбоподателите и тяхната способност за плащане на глобата.
4. Четвъртото основание е, че Комисията е приела обжалваното решение в нарушение на общия принцип на колегиалност, като с оглед на това е налице липса на компетентност.
5. Петото основание е нарушение на принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 9 август 2019 г. — Испания/Комисия

(Дело T-554/19)

(2019/С 319/32)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: M. García-Valdecasas Dorrego)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обявлението и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу обявление за конкурс на общо основание — EPSO/AD/374/19 — Администратори (AD 7) в следните области: 1. Конкуrentно право 2. Финансово право 3. Право в областта на икономическия и паричен съюз 4. Финансови правила, приложими за бюджета на ЕС 5. Защита на еврoмонетите срещу фалшифициране ⁽¹⁾.

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на членове 1 и 2 от Регламент № 1/58 ⁽²⁾, член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ХОПЕС) и член 1г от Правилника за длъжностните лица, тъй като е ограничен режимът на комуникация между EPSO и кандидата, която се осъществява само на английски, френски, немски или италиански, а също и езиците, които могат да бъдат използвани за попълване на *talent screener* във формуляра за кандидатстване.
2. Второ основание: нарушение на членове 1 и 6 от Регламент № 1/58, член 22 от ХОПЕС, както и на член 1г, параграфи 1 и 6, член 27 и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица, тъй като необосновано се ограничава изборът на втория език само до четири езика (френски, английски, немски и италиански), и по този начин се изключват останалите официални езици на Европейския съюз.
3. Трето основание: изборът на английски, френски, немски или италиански представлява произволен избор, който поражда дискриминация на основата на език, противоречаща на член 1г, параграфи 1 и 6, член 27 и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица.
4. Фактът, че обявлението не конкретизира изрично, че език 1 трябва да бъде езикът, на който кандидатите имат минимално ниво С1, поражда двойна дискриминация — на основата на гражданство и на основата на „говорим“ език, като с това се нарушават член 1г, параграфи 1 и 6, член 27 и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица.

⁽¹⁾ ОВ С 191 А, 2019 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент № 1 за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ L 7, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 3).

Жалба, подадена на 13 август 2019 г. — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)

(Цело T-558/19)

(2019/С 319/33)

Език на жалбата: португалски

Страни

Жалбоподател: Luz Saúde, S.A. (Лисабон, Португалия) (представител: G. Moreira Rato, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Clínica La Luz, S.L. (Мадрид)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER“ — заявка за регистрация № 16 433 823

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 1 юли 2019 г. по преписка R 2239/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение.

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание/Изложени основания

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG